

Budapestre vonatkozó újságcikket

Osztályozás

640.24

Szerző: (te.)

Cím: A százéves máltai lovag a száz-
esztendősi budai cukrászboltban

Forrás: Pesti Hírlap

Bp

(Hely)

1927. 8. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő

"1927"

Sze

"Ruszwurm" emléksírdy

A százéves máltai lovag a százesztendősi budai cukrászboltban.

A budavári Mátyás-templommal szemközt nyílik a kis Szentháromság-utca, a Pástyá-sétányig. Egy szempillantás elég, hogy végigtekintsük ezt az ódon, köndes utcát, de ez egy pillantásra is szemünkbe tűnik a zöldelő puszpángbokrokkal szegélyezett cukrászda-terasz és fölötté a barna-kék cégtábla: „Ruszwurm Vilmos Alapítatott 1827.“ (Régi budai magyarsággal egy t-vel . . .)

A csöpp cukrászbolt Budának százéves múltját idézi. Csak halkán tud szólni itt az ember, ahol szerény tábla figyelmeztet „Kérjük a dohányzást mellőzni tessék“. Fából faragott oszlopok között ajtó, amely mintha a régi Buda életének régényes és ma már rejtelmes életére nyitna. Az oszlopos ajtó fölött homlokzat, aranyozott Bonaparte sassal ékített, napsugarakkal övezett órán, amely száz éve figyelmeztet az idő pergésére. Kétoldalt egy-egy darab fából faragott jelkép és női alakok, fejük fölé emelt gyümölcsösdedénnel. *Krautsider* krisztinavárosi asztalosmester faragta — száz év előtt, mikor ezt a régi, az első budai cukrászboltot berendezték. Ma is így áll még itt minden, a falon a fehérhajú Ruszwurm né édesanyjának kézimunkái, selyemhímzéssel virágok, gyümölcsök képkeretben. A szomszéd szobába nyíló bejáró fölött üvegen át apró bábuk tekintenek reánk, köztük a *máltai lovag* — száz éve áll itt ezen a helyen, mozdatlanul.

Ez a bejáró az egykori lakószobába vezet, amelyet mintegy harminchat évvel ezelőtt nyitottak meg. Sokan jártak ide, nem fértek már el a bolt eredeti kis helyiségében, szűkség volt erre az egyablakos kis szalónra is. Aranyozott lábu kerek márványsztalkák, mintha mindet egykori képekről vagy a hajdan való *Pilvar-kávéházból* varázsolták

volna ide. A falon két olajfestmény, régi arcképek, az alapítókat ábrázolják. *Richter Leonard* és *Bors Anna*, akik megnyitották a Szentháromság-utcán az első budai cukrászboltot, ötven esztendeig *Richter* néven ismerték a cukrászdát, amely itt húzódott meg szerényen a Mátyás-templom közelében. Ezután *Müller Antalé* lett a bolt, aki segéd volt a cukrászdában és feleségül vette *Richter* testvérenek a leányát. *Müller* 1867-ig, majd özvegye 1882-ig vezette a cukrászdát.

A hetvenesztendősi, fehérhajú *Ruszwurm Vilmos* ötvenkét évvel ezelőtt került ide, mikor megszábadult a katonaságtól. Segéd volt, de a hagyományos szokás szerint — megházasodott, feleségül vette özv. *Müller Antalné* leányát, természetesen szintén hagyományos szokás szerint megkapta a boltot is, amelynek már 45 éve a tulajdonosa.

Ruszwurm bácsi nem ünnepli a százéves jubileumot, csak egy szerény színes tábla köszönti e csöndes cukrászda látogatóit:

ISTEN HOZOTT
A SZÁZÉVES JUBILEUMRA!

Ezt a táblát is csak az veszi észre a belső kirkakat üvegtáblái fölött, aki nagyon körülnéz a boltban. 1827—1927, száz esztendő — ugy suhant itt el, hogy szinte *semmi sem változott* — csak körülötte az egész magyar élet. A déli napsütés sugarai is alig kigyóznak be az árnyékos üzletbe, ahol a csöndben régóta a hant alatt pihenő budaiak árnyai imbolyognak a visszaemlékező képzeletében. *Biedermeyer*-öltözékű hölgyzemélyek, kékfrakkos, meg magyarruhás urak, egyenruhás katonatisztek mosolyognak itt a krémeslepények, habostorták, fagyaltok és más jóízű édességek fölött. Szemük egymásra vetette pillantásukat vagy kibámultak merengve a kis ajtón a Szentháromság-utca köveire . . . Híres emberek lépték át nem egyszer a százesztendősi küszöböt, hercegprímások, *Simor*, *Vaszar*y, hajdani

nagy miniszterek, báró *Eötvös József*, az író *Kerkápoly Károly*, az öreg *Andrássy Gyula* járt itt, az öreg *József* és *István* királyi herceg, de *Erzsébet* királyné keskeny, könnyű lábai is beléptek ide, ahol a régi Magyarországot képviselő gróf *Apponyi Albert* ma is állandó vásárló.

. . . A kis szalón falán egykori metszetek, francia és angol aláírásokkal, az egyik keretből „*Pesti Divalkép*“ integet 1875-ből, alatta régi betűk hirdetik: „*Hölgyfutár. Szerkeszti: Tóth Kálmán*“. A költő, akinek neve e nem fakuló metszettel ideforrott a budai cukrászdához, — a 48-as honvédek dálnoka — énekelt azokról, akik *Petőfi*, *Kossuth*, *Szemere Bertalan* katonái voltak és itt véreztek, hullottak el Budavár utcáin.

Nemzedékek tértek nyugovóra a régi tabáni temetőbe, a 48-as névtelen hősök nagy sírdombja köré, de a százéves magyar múlt emlékét őrző budai cukrászbolt ma is tárva, nyitva várja a látogatót és a szalón bejáróján Buda százesztendejét strázsálja a máltai lovag . . . (te.)